

Car Dioklecijan je zatim iz Akvileje otišao u Makedoniju, u Solun i sa sobom poveo sve zatvorene kršćane. Stošija ih je također pratila, hrabro nasljeđujući Krista. Nakon dolaska cara u Ilirik, u Sirmij, brojni kršćani su osuđeni na smrt.

Prema predaji, Stošija je jednog jutra našla tamnicu praznu. Naime, svi su zatvoreni kršćani pobijeni, prema zapovijedi prefekta Proba. Stošija je ganuta prizorom zaplakala, te su stražari zaključili da je i ona kršćanka i odveli je pred prefekta Ilirika Proba.

Prefekt je Stošiju osudio na mučeničku smrt spaljivanjem na lomači, 25. prosinca 304. godine u Sirmijumu, današnjoj Srijemskoj Mitrovici.

Dok je plamen sažigao Stošijino tijelo, ona je u zanosu pjevala. Jači je bio plamen ljubavi prema Kristu od onoga koji je sažigao Stošijino tijelo.

Stošijini posmrtni ostaci su iz Sirmijuma preneseni u Carigrad, odakle ih je biskup Donat donio u Zadar. Kud god je biskup Donat prolazio s moćima svete Stošija događala su se brojna čudesa i ozdravljenja. Nakon dolaska zadarskog biskupa do Zadra, dužd Benenato koji ga je pratio na putu je htio odnijeti moći svete Stošije sa sobom u Mletke. Međutim, iznenada je nastala velika oluja te je Benenato odustao od svog nauma, i sam sudjelujući u svečanoj povorci prijenosa svetičinih relikvija u zadarsku

77 milosti koje primamo po Svetoj Misi (nastavak)...

17. Kad ti prikazuješ Kristovu žrtvu hvale Bogu, zahvaljuješ mu obilno za sva dobročinstva koja ti je iskazao.

18. Za tebe se Krist prikazuje kao najmoćnija žrtva pomirenja i čini da uvrijeđeni Bog postaje tvoj prijatelj.

Nedjelja, 15. siječnja 2012. - Druga nedjelja kroz godinu B, Sv. Stošija

Ponedjeljak, 16. siječnja 2012. - sv. Berard, sv. Honorat, sv. Marcel

Utorak, 17. siječnja 2012. - sv. Antun opat, sv. Jolanda

Srijeda, 18. siječnja 2012. - Tjedan molitve za jedinstvo kršćana

Četvrtak, 19. siječnja 2012. - sv. Mario i Marta

Petak, 20. siječnja 2012. - sv. Fabijan

Subota, 21. siječnja 2012. - sv. Agneza

Nedjelja, 21. siječnja 2012. - Treća nedjelja kroz godinu B

ŽUPA GOSPE OD ZDRAVLJA SMILČIĆ

**Župni ured Prikazanja Blažene Djevice Marije
Smilčić**

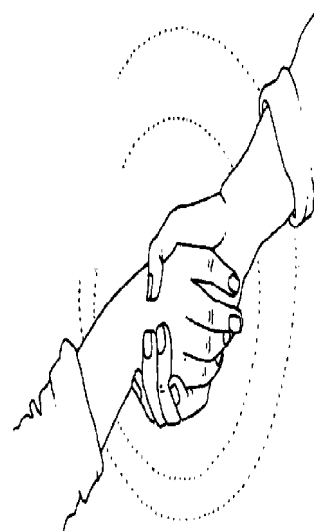
Župni listić br. 21

15. siječnja 2012.

Druga nedjelja kroz god. B

Suvišna riječ

Nemojte reći nijednu suvišnu riječ.

Napose nemojte reći onu prvu suvišnu riječ.
Za njom tako lako uslijede i druge suvišne riječi.
Uslijede i mnoge još suvišnije riječi.
A suvišne riječi tako lako zatrpaju život,
zatrpaju sve ljudske putove,
ispriječe se među ljudima.
I čovjek sve teže nalazi načina
kako će do čovjeka,
pa i do sebe samoga.
Nemojte reći nijednu suvišnu riječ.
Jer pod naletom suvišnih riječi
i dobre će riječi početi trnuti.
A ustraje li čovjek u suvišnim riječima,
moglo bi se dogoditi da će se i sve njegove
dobre riječi rasuti.

Da će se i njegova duša, sav njegov život rasuti.

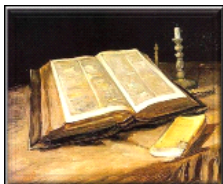
Oduprite se, stoga, suvišnim riječima
i njihovu zavodljivom zovu.

Oduprite im se snagom strpljivosti i blagosti.

Imajte povjerenja u govor života.

Jer govoru života, premda nije nametljiv,
poznate su sve riječi koje uzdižu dušu.

Stjepan Lice

Evangelje Iv 1,35-42

Vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega.

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Stajao Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: Učitelju – gdje stanuješ?« Reče im: »Dodite i vidjet ćete.« Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Jedan od one dvojice koji su čuvši Ivana pošli za Isusom bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: »Našli smo Mesiju!« – što znači »Krist – Pomazanik«. Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: »Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!« – što znači »Petar – Stijena«.

Riječ Gospodnja.

Gdje stanuje Isus...

Vrijeme blagdana sad već prolazi. U našim dušama ostaje i raste uvijek ono što smo sami uzgojili i čuvali.

Može to biti hrast koji se proteže svoje grane visoko u nebo. Na svojim čvrstim stoljetnim granama još uvijek ponosno čuva svoje žuto lišće, ne dopuštajući buri da ga raznese.

Može to biti kesten koji ponizno sav ogoljen gleda svoje lišće na zemlji kako ga raznose drugi.

Jesmo li hrast ili kesten?

Puštamo li trulo lišće ljubomore, gorčine i mržnje da *krasi* stablo našeg života? Najčešće da. Mi ga još gnojimo da bolje raste u nama, zatim dobivamo tumore, rakove i čireve, umiremo kao da nikad nismo ni živjeli, samo negativnosti ostaju iza nas i suvišne riječi.

Gdje stanuje Isus?

Isus stanuje u kući tvog bližnjeg, tvog prijatelja, tvog brata, tvog neprijatelja. Isto ih sunce grije. Usudi se pogledati ga i dopustiti Isusu da te ogoli kao što to čini s kestenom i na proljeće mu daje novi sjaj - cvjetove.

Meditacija

Gospodine Isuse, moja guba nije na tijelu, svima vidljiva. Moje rane, mnoge od njih otvorene i bolne, ne nalaze se izvana nego iznutra.

Zadali su mi ih drugi, od trenutka moga začeca pa sve do danas: svojom nebrigom, nepažnjom, neprihvatanjem, nerazumijevanjem, osuđivanjem i tolikim drugim grijesima protiv ljubavi.

Ali još sam teže rane zadala sama sebi, ne živeći u skladu s tvojim zapovijedima i savjetima: ne ljubeći i ne prihvaćajući tebe, samu sebe ni druge; ne praštajući, ne blagoslivljajući, uzvraćajući uvredom na uvredu; gajeći u sebi mržnju, neprijateljstvo, zavist, oholost, škrtost i bludnost; robujući novcu, stvarima i stvorenjima...

Otvori moje uši, Isuse, da čujem blagoslovljene riječi koje si uputio onome čovjeku.

Reci i meni danas: Hoću, očisti se! Budi zdrava u duši i tijelu.

Sveta Stošija

Sveta Anastazija (Stošija), Rimljanka, potječe iz rimske patricijske obitelji, iz druge polovice 3. stoljeća. Bila je udana za rimskog časnika Publija, koji se protivio Stošijinom kršćanskom svjetonazoru, pa ju je držao i u kućnom zatvoru. Nakon smrti muža, Stošija se potpuno predala Bogu i služanju progonjenim kršćanima te ih je hrabrila u njihovom svjedočenju. Odrekla se cijelog svog imetka podijelivši ga siromasima. Svećenik Krševan, budući zadarski zaštitnik, bio je Stošijin duhovni vođa te ju je svojim pismima tješio i hrabrio, dok se nalazila u tamnici. Stošija je pratila Krševana u Akvileju gdje je prisustvovala njegovom mučeništvu.